

conținutul concret al acestor condiții pe care întreprinderea trebuie să le utilizeze în mod obligatoriu, deși dreptul național recunoaște instituției respective numai competența pentru declararea nulității acestor condiții de acordare a despăgubirilor?

2. Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar trebuie interpretat în sensul că o întreprindere feroviară poate exclude în cazuri de forță majoră obligația de a acorda despăgubiri, fie prin aplicarea prin analogie a motivelor de excludere prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 261/2004, Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 sau Regulamentul (UE) nr. 181/2011, fie prin recurgerea la exonerările de răspundere, astfel cum sunt consacrate la articolul 32 alineatul (2) din Regulile uniforme privind contractul de transport internațional feroviar de călători și bagaje (CIV, anexa I la regulamentul), de asemenea, în cazurile în care trebuie acordate despăgubiri pentru prețul legitimației de transport?

(¹) JO L 315, p. 14

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgericht Hannover (Germania) la 13 octombrie 2011 — Laurence Prinz/Region Hannover

(Cauza C-523/11)

(2012/C 13/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Hannover

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Laurence Prinz

Pârâtă: Region Hannover

Întrebarea preliminară

Constituie o restricție nejustificată în temeiul dreptului comunitar adusă dreptului de liberă circulație și de ședere al cetățenilor Uniunii, recunoscut la articolele 20 TFUE și 21 TFUE, faptul că unui resortisant german, care are domiciliul permanent pe teritoriul național și care efectuează studii într-o instituție de formare dintr-un stat membru al Uniunii Europene, i se acordă numai pentru un an ajutorul pentru formare prevăzut de Bundesausbildungsförderungsgesetz [Legea federală privind încurajarea educației și formării (BAföG)], pentru frecventarea acestei instituții de formare străine, întrucât la începutul șederii în străinătate nu avea domiciliul permanent pe teritoriul național de cel puțin trei ani?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 20 octombrie 2011 — Novartis Pharma GmbH/Apozyt GmbH

(Cauza C-535/11)

(2012/C 13/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Novartis Pharma GmbH

Pârâtă: Apozyt GmbH

Întrebarea preliminară

Noțiunea „realizate” de la prima teză din Anexa la Regulamentul (CE) nr. 726/2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (¹) vizează și acele procedee prin care, la recomandarea și la prescrierea de către un medic, numai o parte din cantitatea de medicament realizat și produs conform procedurii amintit poate fi dozată într-un alt recipient, în cazul în care prin aceasta compoziția medicamentelor nu se modifică, așadar, în special realizarea de seringi preumplute cu un medicament autorizat potrivit regulamentului?

(¹) JO L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vorabentscheidungsersuchen des Oberlandesgerichts Wien (Austria) la 20 octombrie 2011 — Bundeswettbewerbssbehör/Donau Chemie AG și alții

(Cauza C-536/11)

(2012/C 13/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bundeswettbewerbssbehörde

Pârâte: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH

Alte părți în procedură: Bundeskartellamt, Verband Druck & Medientechnik

Întrebările preliminare

1. Dreptul Uniunii, având în vedere în special Hotărârea Curții din 14 iunie 2011, C-360/09 Pfeleiderer, se opune unei norme naționale în materie de înțelegeri care (printre altele) în cauze în care a fost aplicat articolul 101 sau articolul 102 TFUE în coroborare cu Regulamentul (CE) nr. 1/2003⁽¹⁾, condiționează, fără excepție, accesul terților care nu dețin calitatea de părți la procedură la dosarele instanței în materie de înțelegeri în scopul pregătirii unor acțiuni în despăgubire împotriva participanților la înțelegere de acordul tuturor părților în procedură și nu permite instanței o evaluare comparativă de la caz la caz a intereselor protejate de dreptul Uniunii pentru a stabili condițiile în care acest acces trebuie acordat sau refuzat?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

2. Dreptul Uniunii se opune unei astfel de dispoziții naționale în situația în care aceasta se aplică în aceeași măsură pentru o procedură în materia înțelegerilor strict națională și nu include nicio reglementare specială privind documentele prezentate de solicitanții de clemență, în timp ce alte dispoziții naționale similare, în alte tipuri de proceduri, în special în procedurile civile contencioase și necontencioase și în procedurile penale, permit accesul la dosarele instanței și fără acordul părților, cu condiția ca terțul care nu deține calitatea de parte la procedură să justifice un interes juridic de a obține accesul la dosar și în situația în care acestui acces nu se opun în cazul concret interese legitime sau publice mai importante?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială 8/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediția specială 13/vol. 39, p. 53).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 26 octombrie 2011 — Dansk Jurist- og Økonomforbund, în calitate de mandatară a domnului Erik Toftgaard/Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Cauza C-546/11)

(2012/C 13/12)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Dansk Jurist- og Økonomforbund, în calitate de mandatară a domnului Erik Toftgaard

Pârât: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (2) din Directiva privind încadrarea în muncă⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că statele membre pot să prevadă că stabilirea unor limite de vârstă pentru aderarea sau admiterea la prestațiile acordate în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială nu constituie discriminare în măsura în care aceste regimuri de securitate socială implică prestații de pensie sau de invaliditate?
2. Articolul 6 alineatul (2) trebuie interpretat în sensul că posibilitatea de stabilire a unor limite de vârstă privește numai cazul aderării la regimul respectiv sau trebuie interpretat în sensul că posibilitatea de stabilire a unor limite de vârstă privește și dreptul de a beneficia de prestații în temeiul acestui regim?
3. Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ:

Expresia „regimuri profesionale de securitate socială” utilizată la articolul 6 alineatul (2) poate include un regim precum „rådgighedsløn” (indemnizații de disponibilitate), astfel cum este acesta menționat la articolul 32 alineatul (1) din Legea daneză privind funcționarii publici (Tjenestemandslø), conform căruia funcționarul public are posibilitatea, ca măsură specială de protecție în caz de concediere în urma desființării postului său, să își păstreze salariul curent pentru o perioadă de trei ani și să continue să beneficieze de luarea în considerare a acestei perioade ca ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, cu condiția ca acest funcționar public să rămână disponibil pentru a fi afectat într-un alt post adecvat?

4. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva privind încadrarea în muncă trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale precum articolul 32 alineatul (4) punctul 2 din Tjenestemandslø, care prevede că salariul de disponibilitate nu se plătește funcționarului public al cărui post a fost desființat și care a împlinit vârsta de la care poate primi pensie de stat pentru limită de vârstă?

⁽¹⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-547/11)

(2012/C 13/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și D. Grespan, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană